

متن پرسش

سلام و عرض ادب: چند وقتی هست میهمان کانال شما هستم و کتاب های استاد را مطالعه می کنم از ریزش افرادی که زمانی پای رکاب امام (ره) بودند ولی الان رهبر بی مثال و فرزانه را مقصر اوضاع می دانند دلگیرم. از نگاه تک بعدی و دنیا گرایانه افراد بزرگ فامیل که پشتیبان و باعث بی اعتمادی و ناامیدی جوانان نسبت به ایران است دلگیرم. نمی دانم چگونه با این افراد مواجه شوم و روشنگری کنم به طوری که حرمت بزرگ فامیل پدر، عمو و غیره شکسته نشود و همچنین حرف حق در پس پرده نماند. تکلیف من در این زمان و موقعیت چیست؟ من مربی پرورشی هنرستان هم هستم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تا بوده همین طور بوده است که بالاخره شیطان در صراط مستقیم نشسته است، چه بسیار طلحه و زبیرها که جانانه در کنار پیامبر خدا «صلی الله علیه وآله» ایستادند و مبارزه کردند ولی نتوانستند همانند حضرت علی «علیه السلام» راه را ادامه دهند و در امتحان هایی که به حکم: «وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ» پیش آمد، نتوانستند معنی آن سختی ها که در دل حرکات توحیدی پیش می آید را؛ درک کنند تا به مدال افتخارآمیز «و بَشَرِ الصَّابِرِينَ» برسند و مزه مقاومت ها، آری! مزه مقاومت ها را بچشند که جهانی نورانی در مقابل انسان گشوده می شود. وظیفه ما در مواجهه و مقابله با این افراد، جدال و تقابل نیست؛ صبر است و محبت، همانند مولایمان علی «علیه السلام». تا آن جایی که خلیفه دوم گفت: «لَوْ لَا عَلِيٌّ لَهَلَكَ عَمْرُؤُا؛ اگر علی نبود عمر هلاک می شد». و یا در جایی می گوید: «لا ابقانی الله بعدک یا علی» ای علی! خداوند یک روز هم مرا بدون تو زنده نگه ندارد. و این معجزه صبری است که در مسیر توحید پیش می آید. موفق باشید